

एवंतावदजससुखंविशोकं ब्रह्मैव भगवतः स्वरूपम् तस्याप्तानां च न प्राप्यं कृत्यं वा किंचिदस्तीत्युक्तम् इदानीं ततः प्राक्स एव सर्वफलदाता सर्वकर्मप्रवर्तकश्चेत्याह स एव श्रेयसां फलानां विभुः दाताऽपि तत्र हेतुः भावानां ब्राह्मणादीनां स्वभावैः शमदमादिभिर्विशेषणैः विहितस्य सतः शुभस्य कर्मणो यतः प्रवर्तकात्प्रसिद्धिः यद्वा भावानां महदादीनां स्वभावेन परिणामेन विहितस्य सतः कार्यस्य प्रसिद्धिः स एव स्वर्गादीनां दातेत्यर्थः ननु कर्मकर्तुर्मृतस्य कथं स्वर्गादिफलं स्यात्तत्राह स्वार्थं भक्तधातूनां भूतानां विगमे वियोगे सति अन्वनुविशीर्यमाणेऽपि देहे तत्र स्थं व्योमे वयस्तेन सह न विशीर्यते यतः तेन सह न जातः तस्य पुरुषस्य श्रेयसां प्रभुरित्यर्थः ॥ ४९ ॥ अध्यायत्रयस्यार्थमुपसंहरति सोऽयं ते समासेन संक्षेपेणाभिहितः तमेवाह सदसत्कार्यं

स श्रेयसामपि विभुर्भगवान्यतोऽस्य भावस्वभावविहितस्य सतः प्रसिद्धिः ॥ देहे स्वधातुविगमेऽनुविशीर्यमाणे व्योमे वतत्र पुरुषो न विशीर्यते जः ॥ ४९ ॥ सोऽयं तेभिहितस्तात भगवान्विश्वभावनः ॥ समासेन हरेर्नान्यदन्यस्मात्सदसच्चयत् ॥ ५० ॥ इदं भागवतं नाम यन्मे भगवतो दितम् ॥ संग्रहोऽयं विभूतीनां त्वमेतद्विपुलीकुरु ॥ ५१ ॥ यथा हरो भगवति नृणां भक्तिर्भविष्यति ॥ सर्वात्मन्यखिलाधारे इति संकल्प्य वर्णय ॥ ५२ ॥ मायां वर्णयतोऽमुष्य ईश्वरस्यानुमोदतः ॥ शृण्वतः श्रद्धयानित्यं माययात्मानमुत्थति ॥ ५३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे ब्रह्मनारदसंवादे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७४ ॥ राजोवाच ब्रह्मणा चोदितो ब्रह्मगुणाख्याने गुणस्य च ॥ यस्मै यस्मै यथा प्राह नारदो देवदर्शनः ॥ १ ॥ एतद्वेदितुमिच्छामि तत्त्वं वेदविदां वर ॥ हरेरद्भुतवीर्यस्य कथा लोकसुमंगलाः ॥ २ ॥ कथयस्व महाभाग यथाऽहमखिलात्मनि ॥ कृष्णे निवेश्य निःसंगं मनः स्यक्ष्ये कलेवरम् ॥ ३ ॥

कारणं च हरेरन्यन्न भवति ननु हरेः तदव्यतिरेकेतद्रतविकारप्रसंगः स्यात् न अन्यस्मात्कारणभूतो हरिः कार्याद्व्यतिरिक्त इत्यर्थः ॥ ५० ॥ अयं च विभूतीनां संग्रह उदितः ॥ ५१ ॥ यथा वर्णितेन नृणां भक्तिर्भविष्यतीत्येवं संकल्प्य संचिंत्य तथा हरिलीलाप्राधान्येन श्रीभागवतं वर्णय ननु भक्तिरसविघातेन केवलं तत्त्वमित्यर्थः ॥ ५२ ॥ ननु लीलामायाश्रया किं तद्वर्णनेनेत्यत आह मायामिति ॥ ५३ ॥ इति ० भा ० द्वि ० सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ अष्टमे देहसंबंधमाक्षिपन् नीशजीवयोः ॥ बहून्परिक्षिदा पृच्छत्पुणार्थान् बुभुक्षितान् ॥ १ ॥ त्वमेतद्विपुलीकुर्वित्युक्तं तदेव विपुलीकरणं पृच्छति ब्रह्मणेति त्रिभिः अगुणस्य गुणातीतस्यापि देववद्दर्शनं यस्य सतः ॥ १ ॥ २ ॥ निःसंगं मनः श्रीकृष्णे निवेश्येति स्वप्रयत्नोद्दिष्टः ॥ ३ ॥